

1848-02-19

AFSENDER

P.C. Skovgaard

MODTAGER

J.Th. Lundbye

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
København

Modtagersted:
Gothaab, Helsingør

Omtalte personer:
J.Th. Lundbye
P.C. Skovgaard

Arkivplacering:
Mappe 34 nr. 22

DOKUMENTINDHOLD

P.C. Skovgaard fortæller, at han er blevet beroliget med hensyn til forholdet mellem ham og J.Th. Lundbye. Han frygtede, at J.Th. Lundbye var blevet træt af ham, men er blevet klar over, at det ikke er tilfældet.

TRANSSKRIFTION

Mappe 34 nr. 22

S:T:
Her Dyrmler Lundbye
hos Hr Føns paa
Gothaab ved
Helsingør

betalt

Kjøbenhavn d 19de Februar 1848

Kjære Lundbye!

I dette Øieblik modtog jeg Dit forskrækkede Brev, vær blot ganske rolig, Du tænker Dig mig kanske løbende omkring med opvigt Haar og rullende Øine, intet af dette, jeg seer vist aldeles ud som jeg pleier, har jeg seet rolig ud da jeg ikke var det, maa jeg da endelig nu see saaledes ud da jeg er det,

Du har ikke kjendt mig, Du har maaske troet jeg var et stille og blit Væsen, nei jeg er lidenskabelig, Du har oftere yttret: "at jeg ikke har danset paa Roser" Lykken har jo været med mig, hvad jeg har døiet har bestaaet i min bestandige ofte voldsomme Kamp med mig selv, jeg hader Forfængelighed, og dog er just Forfængelighed en af mine stærke Lidenskaber, den er ikke nem at kue, jeg kunne være blevet et Bytte for mine Lidenskaber, men jeg lærte Dig at kjende Dit Væsen og Din ædle Personlighed har virket overordentlig velgjørende paa mig, jeg kom til at holde af Dig,

-2-

Din Opførsel har ofte især i den senere Tid været lunefuld, mange Omstændigheder har bidraget til at jeg begyndte at troe at Du var kjed af mig, (som af [adskillige] andre) at du ikke kunne brøde med mig for de mange Forhold hvori vi begge staaer men dog søgte at holde mig fra Livet, dette kunde jeg ikke holde ud, fik jeg Vished, maatte vort Forhold være aldeles brudt, jeg maatte da ogsaa brøde mit Forhold til næsten Alle jeg holdt meget af jeg har tøvet med at fremkalde Forklaringen den var vist aldrig kommet havde ikke Tilfældet gjort det, mundtligt var det mig ikke

muligt, jeg er et indesluttet Menneske, saa indesluttet at jeg seer jeg har været ganske ukjendt, vær derfor rolig, jeg skal ikke være paatrængende, det er dog ikke ubilligt, at man ønsker ikke at være den ligegyldig som man holder af, jeg tiltroer mig selv en temmelig sund Opfatning af naturlige Forhold, jeg anseer Venskab for et godt og naturligt Forhold, jeg anseer det for en Velsignelse, jeg troer at det kun kan finde Sted mellem gode Mennesker, men

-3-

jeg forvexler det aldeles ikke med Ægteskab. Det er nu mørkt, og jeg vil heller ikke skrive mere den negang, frøgt ikke for at see mig, eller tale med mig. Jeg skal hilse Dig fra mange Mennesker

PCS

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 34 Nr. 22

S. T. 4
Her Dyrmaler Linnby
Her Mr Förs pea
Antatt 5 Gotthåab ord
Helsingör

Ljære Lundebye!

I Sætte Pirelli's modtog jeg dit Forsked-
brev, der blot ganske rolig, du
konstet mig ganske glæde omkring
med en ræst haar og rullende Pime, indtil
af Sætte, jeg var vist aldeles ind som jeg skint,
for jeg var rolig ind da jeg ikke var det, men
jeg da endelig for taalede ind da jeg var det,
du var ikke fjendt mig, du var mæske blot
jeg var at stille og blot Møje, mig jeg var lidende
belig, du var skere fjendt: at jeg ikke var ganske
gaae der" og Sætte var jo vedt med mig, for
jeg var vist for bestemt i min bestående ofte
møderne Gang med mig selv, jeg fandt
Lofteangefind, og dog var jeg Lofteangefind ind
af min skede lidende, der at ikke man
at Sætte, jeg Sætte var blevet at Bølge for min
lidende, man jeg hørte dig at fjendt dit Møje
og du Sætte Lofteangefind, for vist om ordet
møderne gaa mig, jeg Sætte til at fælde af dig.

den Ogsøfel gav ofte ifor i den første Tid ved et
Kunskabel, mange Ansøgningsbrevs gav betragtet til
at jeg begynde at leve at du end kjend af mig,
(som ^{afsløst} af andre) at du ikke kunne begynde med mig
for de mange Løfde som vi begge gave, men
dog søgte at holde mig for hængt, ville du end
jag ikke holde ud, det jeg skrev, men det var
Løfde som allerede brød, jeg tænkte da ogsaa
begynde mit Løfde til udse alle jeg skulde
af, jeg gav Lovt end at fremkalde Løbløvs
den var vist aldrig kommer frem, ikke Tilfælde
det gjord det, men det var mig ikke min
lig, jeg var et indstillet Menneske, men jeg
for fra indstillet at jeg var jeg var ved at gaa
indgaa, men derfor vil, jeg skal ikke være
gastroagende, det var dog ikke ubilligt, at
man ønske ikke at være den ligegyldig for
man, holdes af, jeg tilbød mig selv en kram
lig Tind Ophavning af naturlige Løfde, jeg ønskede
Mangfold for at gøre en naturlig Løfde, jeg ønskede
det for en Mellemst, jeg troede at det end den
fandt det vilde gode Mennesker, men

jeg forvæglar at erklære iche med Agtelse.

Det er min mening, og jeg forfølde vilkkellet
iche fornuftig menning, for sig
iche for at se mig, eller lade mig
se, skal følge dig for mange Mennesker.

Kjøbenhavn d. 19^e Februar 1848. B.